

Byltén 3

Předsednictva První Pražské Pedagogické Pivní Peruti
Ročník II/3 **13. prosince 1996** **3 Kč**

Milý čtenáři,

otevíráš již třetí letošní číslo našeho nepravidelníčku. A máš jistě právo vědět, že jeho zrod probíhá za okolností pro 5P takřka historických. Byltén má již pevně stanovenou redakci, začínají se ustalovat i jeho pravidelné rubriky. Vznik redakce je důkazem větší aktivity Předsednictva, s nímž se můžeš od začátku tohoto semestru setkat každou první středu v měsíci od 17⁰⁰ v hostinci U Karla IV. na Výtoni. Máš-li, jako řadový člen či sympatizující, zájem přispět svými návrhy k obohacení činnosti organizace, neváhej a přijď.

30. října proběhly ve statku Cibulka oslavy 2. výročí vzniku 5P, na kterých bylo konečně pokřtěno Předsednictvo. Podle informací z různých zdrojů i podle našeho mínění se slavnost vydařila, příjemným překvapením byla především účast nových potenciálních členů. Jejich zájem dává tušit, že se katastrofické vize o zániku organizace po odchodu nás kmetiků z fakulty nemusejí naplnit.

O necelý týden později se uskutečnilo zasedání Předsednictva, na němž byly schváleny personální změny a projednány i další závažné otázky. Pod dozorem skupiny právních odborníků se začíná rodit snad již definitivní podoba stanov 5P, blíží se naše pravidelné předvánoční setkání a probíhá shromažďování materiálů pro fotokroniku.

Vše zmíněné svědčí o tom, že Perut nespí na vavřínech a kráčí vytvrze vpřed, přestože je dnes výhodnější spíše pohyb vertikální.

To i kvůli Tobě, náš příznivče.

Tomáš Pavlíček

Z obsahu

Pod křídly perutě

*2 Oslavy vzniku 5P očima doktora
Deník Rafaela Tomáška*

5 LPPT 96 (pokr.)

9 Chrám i tvrz (východní Čechy)

11 Pivní kalendář

Z českých sudů a hájů

*16 Sovička si přečetla o středověké
sladovně a problémech
Budvaru*

Kam peří nedolétne

*17 Pivo a pivisté v severské
mythologii*

Z kurníků aneb **Co zaslechla sova**

*20 Kramářská píseň od K. L. O.
Paulanera*

Příloha de Byltén

I Petrovo evangelium

II Poradna Dr. Alberta

III Kosmova kronika (pokr.)

2.výročí vzniku PPPPP očima doktora

Letos jako obvykle či neobvykle, já už ani nevím, jsem se vypravil díky pozvání dnes už kaplana Majkla na oslavu 2. výročí existence pivofilní organizace PPPPP. Je jistě bizarní, že mám napsat článek, který jsem údajně slíbil, aniž bych si na to pamatoval, protože jsem se vožral jako doktor a vo žádným slibu nevím ani slovo. Nicméně nekompromisní Šumák se mnou prý mluvil, a když sem řek, že jo, tak sem sebou údajně švihnul vo zem.

Ted' už je každému snad jasný, že půjde o tvrdou a nefalšovanou sci-fi, který zkusím dát hlavu a patu. Takže začnu namáhat zbylé nervové buňky mojí žebříčkové soustavy a zkusím proniknout do pivního bělma vašich duší, aniž bych tím chtěl napáchat nějaké škody na jeho pění. Stručně a jasně bylo to skvělý, ale to vám evidentně nestačí, a tak bych chtěl složit poklonu vám všem, jež se v duchu totální devastace jater snažíte o to, aby naše zdravotnictví mělo neustále dobrý přísun nových a hlavně mladých pacientů, ale i pacientek. Kdo se má na ty starý koukat, těm už stejně nikdo nepomůže, ale vám taky vlastně ne. Proto bych chtěl vyzdvihnout duchovní náplň, kterou tato, myslím nesmrtelná, organizace dává tomu, jak se tomu říká... jo, chlastání.

Není nad to býti fanatikem a plnit kdejakou blbost a ještě k tomu z přesvědčení. Proto soutěže o Pijana roku či Pijanku roku určitě uvítá řada nových ještě nezdegenerovaných a nadšených mladých členů, kteří ani netuší, že cirhóza není konečné stadium a cíl PPPPP. Inu, ponechme je tak, protože nevědomí je někdy vysvobozující, a počkejme, až sami zjistí, že noc strávená na záchytce ještě není to nejhorší, co je může potkat.

Vše také oceňuji, že pozadu nezůstali ani kantoři a aktivně se účastní těchto akcí a všemožně psychicky, ale hlavně svou fyzickou přítomností dokazují, že játra jsou orgán, který vydrží opravdu mnohé a že trojkombinace: tvrdý játra, měkkej mozek a ledviny v prdeli není tak akutní, jak kdejaký trouba s doktorátem tvrdí, a proto i já vám radím, abyste se nenechali od nikoho přemlouvat a svůj půllitr nelsi hrdě a bez ostychu. Vždyť, co je špatného na tom býti alkoholik.

Doktor

Deník Rafaela Tomáška

I. Boj o deník - reportáž

Nevím, jestli jste si, drazí kolegové a kolegyně, všimli na oslavě druhého výročí vzniku 5P malého, brýlatého

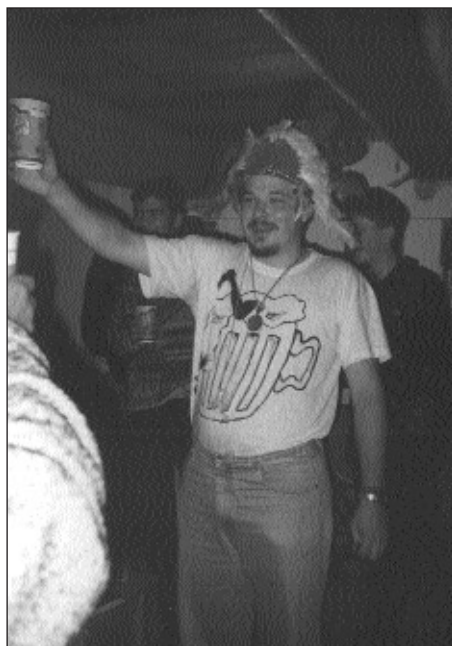
a trochu vystrašeného studenta. Znáte mě a víte, že jsem stál u zrodu naší organizace a problémy mladších kolegů mě vždy zajímaly. Sledoval jsem ho a od první chvíle upoutal moji pozornost svým chováním. Seděl nejčastěji na schodech, stranou od ostatních, občas

vrhal nejisté pohledy k výčepnímu pultu. Když zaslechl nějaký ostřejší výraz či vulgarismus, byl z jeho tváře patrný výraz nesouhlasu a chvílemi se dokonce tvářil opovrživě. Chtěl jsem se s ním seznámit, po celý večer ani v časných raních hodinách se však nenaskytla vhodná příležitost a kolem půl druhé záhadně zmizel. Nikdo z přítomných mi pak buď nemohl, nebo nechtěl o tomto tajemném studentovi nic říci. Druhý den se mi ho naštěstí podařilo zastihnout v hale služeb NK, neváhal jsem proto a oslovil ho.

Jmenuje se Rafael (příjmení mi ještě téhož večera prozradil doc. Čornej) a studuje v 1. ročníku naší fakulty obory dějepis a český jazyk. Jste překvapeni, že jste toto jméno dosud neslyšeli? Vidíte, a přitom se jedná o jednoho z těch, kteří se možná v krátké době výrazně zapíší do dějin Peruti.

Hovořili jsme spolu velmi krátce, jeho roztěkaný pohled, přešlapování na místě a nekoordinované pohyby dávaly tušit, že se necítí zrovna nejlépe. Zeptal jsem se ho, ve které studovně pracuje, a on mě s viditelnou úlevou zavedl do poslední řady všeobecné studovny. Pod rozsvícenou lampičkou jsem na okamžik zahlédl starý ohmataný sešit, Rafael ho však přikryl rozevřeným svazkem ČČM z roku 1870. Chvilí si prohlížel titulní stranu a poté jím začal listovat. Věnoval jsem se své práci, ale v jeho přítomnosti bylo velmi těžké se soustředit. Po krátké době jsem začal pozorovat okolí a zaujal mě milenecký pár, který seděl v řadě před námi. Mladík cosi pošeptal dívce a oba se vzápětí poměrně hlasitě rozesmáli. Elegantně oblečený pán v brýlích

s plnovousem se na ně vyčítavě podíval přes uličku. Utichli, ale po chvíli bylo vidět, že se dívka, celá zarudlá, opět kucká smíchy. Mrazivost pohledu pána v kravatě mě zcela odzbrojila. Nebojácná dívka však vytáhla další trumf, vášnivě souseda políbila. Čekal jsem, že elegán vybuchne, zamířil jsem proto k příručce a nesmírně pozorně začal studovat heslo »chromozóm« v ilustrovaném encyklopedickém slovníku. Téměř jsem zapomněl na Rafaela, který se opět chystal opustit studovnu.

Náčelníkův proslov

Řekl mi, že jde asi na čtvrt hodiny pryč, ať na něj počkám.

Odešel a v tu chvíli se v mé hlavě zrodil ohavný nápad. Souviselo to samozřejmě také s tím, že i po druhém setkání byl pro mě stále velkou neznámou.

Co je zač? Proč byl na srazu Perutí? Jak najít klíč k jeho prapodivnému chování? Tušil jsem, že odpověď na tyto otázky najdu na stolku vedle sebe pod rozevřeným Muzejníkem. Jediným ospravedlněním mého činu je snad můj reportérský zápal, snaha povědět čtenářům Byltěnu co nejvíc o jednom z nás. Stydím se za to, je mi zřejmé, že ve Vašich očích ztrácím i poslední zbytek důstojnosti. V té chvíli však nebyl čas na přemýšlení.

Vytáhl jsem sešit zpod svazku a otevřel jej. Očekávání se naplnilo, na první stránce stálo: *»Pondělí 1. ledna 1996 - Nový Rok - Den, který bychom měli věnovat zamyšlení, zhodnocení toho, co se nám v loňském roce podařilo, i přemýšlení nad chybami, jichž jsme se dopustili. Nevyhnu se tomu ani já, ale počkej, milý deníčku, ještě dočtu těch pár posledních stránek Platónova Faidóna...«* Zbývalo 13 minut, bylo nutné jednat. Zmocnil jsem se sešitku, do druhé ruky vzal knihu objednanou do studovny a zamířil ke knihovnickému pultu. Cestou jsem neopatrně zavadil o časopis, který ležel na stole okravatěného elegána. Smrtícímu pohledu jsem nevěnoval pozornost a po chvilce jednání s knihovníkem směřovaly moje kroky do haly služeb.

Pohled na kopírku mě zdrtil - jedna byla mimo provoz, u zbylých stály fronty. Vyzvedl jsem si knihu a disciplinovaně se postavil do řady, zbývalo asi 11 minut. Po chvilce se vysoký mladík stojící přede mnou otočil a s tváří bolestivě zkrivenou zeptal: *»Nevíte, kde je nejbližší WC?«* Kul jsem železo, dokud bylo žhavé: *»Posledně, co vím, byly všechny v Klementinu zavřené, musel*

jsem jít do hospody až k Městské knihovně.« Zbělel a vyrazil směrem k šatně. Bez 10vteřin 9 minut. Drobná dívka přede mnou upřeně akomodovala na nekonečno. Nevšimla si, že se před ní uvolnilo místo (7 minut 5 vteřin) a k přístroji zamířil starší pán. S přehledem jsem místo obsadil a zahleděl se do stránek knihy. Vzápětí sklouzl můj zrak na červené lodičky přede mnou. Zamířil výš a objevily se krásně štíhlé rovné nohy v černých silonkách. Červená sukně do poloviny stehén svírala umně tvarované boky. Pohlédl jsem na svetr, na nějž dopadaly zvlněné prameny lesklých havraních vlasů (5 minut 30). Buď nekompromisní, blesklo mi hlavou.

»Slečno, vy asi hodně spěcháte,« pronesl jsem potichu. Odpověděl mi távavý a pátravý pohled velkých černých očí. Pán kopíroval asi šestý list.

»Dneska lidi vůbec strašně spěchají, občas není čas ani na to, aby si v klidu popovídali.« Po tváři se jí mihl úsměv, snad aby více vynikl roztomile zdvižený nosík. Pán otevřel kopírku, vzal si knihu a srovnával kopie. Slečna se konečně otočila a zeptala se: *»Jak to myslíte?«*

»Já totiž hrozně spěchám, nezlobte se na mě,« a vykročil jsem ke xeroxu. Položil jsem knihu, nalistoval v deníku příslušné stránky a zkopíroval je. Zbývaly asi dvě minuty, když jsem míjel šatnu a zamířil ke studovně. Pár kroků přede mnou se míhala rozčepýřená hlava Rafaela Tomáška.

(pokračování příště)

Díky nejmenovanému vysokému hodnostáři 5P se redakci podařilo proniknout do archivu MV, a získat tak pokračování zprávy agenta BIS o LPPT 96. Naskýtá se vám, milí čtenáři, tedy jedinečná příležitost podívat se na sebe jinýma očima.

(...)

Nabízí se několik dalších možných způsobů vysvětlení záhady. Snad to bylo obyčejné vyřizování účtů mezi členy skupiny (je známá a dostatečně popsána tzv. pornoková nemoc v uzavřených kolektivech o malém počtu členů, jejímž osvědčeným katalyzátorem je pivo). Snad to byl normální úraz (v PPTPP nazývaný »pracovní«, neboť diversanti na svém stavu opět důkladně zapracovali), čemuž by svedčila výpověď hospodských o počtu vypitých piv a částečně i zakrvácené papírové kapsníky, sloužící patrně jako improvizované obvazy. Zcela vyloučena však není ani hypotéza očištného rituálu, kterým si skupina upravila (vysvětila/znesvětila?) kapličku ku spánku. Že by se v rámci PPTPP uplatňovaly předkřesťanské pověry o upírech a nočních běsech, které obcházejí spící a v nestřežený okamžik jim sají krev, dlabou oči, oddělují hlavy a pod.? Zatím není žádná z těchto hypotéz dostatečně potvrzena a je třeba v tomto směru provést důkladné bádání, snad i přizvat odborníky z řad psychiatrů, sexuologů, ufologů a dal. ke konzultaci.

Čtvrtek 25. VII. 1996

Následující den se odehrál ve znamení rychlých pěších přechodů s častým střídáním zahlazovacích praktik (viz výše).

Vysvětlení bleskového sestupu z Mědníka směrem do údolí k Pernštejnu (převýšení cca 600 m) poskytla odhozená půllitrová lahev rumu s otisky prstů všech členů skupiny. To, že lahev ležela hned na konci vesničky, nasvědčuje tomu, že by

Zahlazování stop v kapličce

bylo výstižnější použít termínu »sjazd« pro ono zpetné zdolání stráně pod Mědníkem.

Pro přiblížení k městu Pernštejn skupina (samozřejmě!) místo krásné nové asfaltky zvolila lesní cestu kolem zříceniny hradu stejného jména. Naštěstí po jejich odchodu skrovný zbytek kdysi velkolepého hradu zůstal stát. Za ani ne čtvrt hodiny pak jejich přítomnost v Pernštejně dokládá výpověď hostinského Jaromíra Utrínosa z tamní restaurace, umístěné příznacně v blízkosti nádraží.

Utrínos je patrně posledním člověkem, který spatřil skupinu v původním složení, neboť ve výpovědích dalších svědků se objevuje pouze pět členů. Z důkladného rozboru vyplývá, že osobou, jež se v Pernštejně záhadně ztrácí, je zřejmě Týca.

Tento tichý a nevýrazný člen, který se při ohavných pивních orgiích spíše držel vzadu a snad nebyl plně oddán ideálům PПPPP, prostě zmizel! Byl snad skupinou pro svou malou angažovanost ubit? (Podle dalších svědectví se již ve skupině začalo projevovat schizofrenické šílenství - viz dále mladý Mikeska.) Nebyla však nelezena mrtvola, místo aktu, smrtící nástroj. Ani motiv činu není dostatečně zřejmý. Částečné světlo (byť trochu problematické) vnáší do této záležitosti senzační odhalení naší laboratoře, která porovnála vzorky krve z Mědníka a vzorky Týcovy moče a stolice (exkrementy jsem získal v pražských restauracích, které Týca zaručeně navštěvoval ještě před vznikem skupiny) a z dešifrované DNA usuzuje, že jsou naprosto totožné. (Navíc sice dodává, že podle dědičného kódu jde o paranooidního člověka laponského typu se šes-

ti prsty na nohou a sklony k agresivitě, ale to bude podle mého soudu částečné zkreslení výsledků analýzy, zaviněné nejspíše nečistotou na oscilografu a optodeformátoru.)

Tím by pak záhadné kapky krve v kapličce u Mědníka nasvědčovaly spíše rituální přípravě dotyčného na obětování... Avšak to jsou pouze hypotézy, které je nutno podrobit důkladnému prozkoumání a vědeckým analýzám předních odborníků naší agentury.

Nemůžeme totiž také vyloučit i to, že Týca prostě opustil skupinu a skrývá se v lesích u Pernštejna, nebo, že překročil hranici, aby navázal kontakt s německými pivaři. Popřípadě též mohl sednout na vlak a odjet na druhý konec republiky, aby odlákal pozornost od jádra skupiny. Ve všech případech však zcela chybí jakéko-

Šumák a Bláňa se maskují v hospodě

liv důkazy a svědecké výpovědi a místě jeho dalšího působení.

Naprostu přesná svědectví však vypovídají o dalším působení zbylých pěti členů diversní skupiny, který poměrně rychle opustili restauraci (pobyli pouze 1 hod.) a vlakem se dopravili směrem na Karlovy Vary do městečka pod zříceninou Himlštejn. Vystoupili a zcela nepochopitelně zamířili okamžitě k památce. Jak jsem již naznačil, uvnitř skupiny tou dobou začalo narůstat napětí a schizofrenie, snad i deptálýza. Navenek se to projevilo záchvatem mladého Mikesky.

Pro přesnou ilustraci uvádím například výpověď paní Františky Vrané, tamější starousedlice, jež si dobře pamatuje i první světovou válku. Paní Vraná říká toto:

»Jo, bylo to ve švrtek 25. července ve 12.41, běžela jsem se na to pro jistotu podívat do kuchyně na hodiny, u stolu seděl můj dědoušek a (...). Tou dobou jsem to teda jako uslyšela.

Zrovna přestalo mrholit (...) a jak bylo to náhlý ticho, z lesa se vozval takový zvláštní skřek. Znělo to asi jako hodně protáhlé volání Yettiho na družku. Vyprávěl mi vo tom vnuk. Prý už toho Yettiho maj, že? (...) Pak začalo to bubnování, to asi jak mlátil klackem do stromů. Já se při tom tak lekla, že mi div srdce nevyskočilo, jak sem se bála, i můj nahluchlej dědouš (...). No a potom mi říkala Bláhová, že ho viděla, když vyběhnul z křoví, chlupatej a prej měl tři metry (...).«

Skutečnost nebude tak senzační. Podle ostatních výpovědí byl oním Yettim zřejmě Petr Mikeska, kterého přepadl záchvat amoku, tropického šílenství, které je v našem zemepisném pásmu spíše výjimkou. Mladý Mikeska patrně nezvládl ostré tempo pochodu na Nebeskou skálu (Himlštejn) a několik set metrů před vrcholem se jednoduše chvilkově pomátl na smyslech a vydával ty skřeky, o nichž

s určitou dávkou barvitosti vypovídá paní Vraná. Ostatní členové skupiny (tou dobou již byli na vrcholku) pak okamžitě postavili pátrací jízdu a našli šílence až na železničním nástupišti; podle výpravčího se prý již jen trochu trásl. Ze šoku se on i skupina léčila rumem.

Následně zvolili presun různými dopravními prostředky do Jáchymova. Účel tejto cesty je prozatím neobjasněn. V tomto lázeňském městě se nejprve sešli v restauraci »U Radnice« s dalšími známými postavami, volně spjatými s PPPPP, Vítkem Laitlem a Martinou Sobotkovou a pravděpodobně s nimi konzultovali vhodnou strategii pivního misijního působení v Jáchymově. Z ní zřejmě vyplynulo i to, že se mají (již bez V. L. a M. S.) přemístit do protější restaurace, která je nižší cenové úrovně a kvality, čímž je jasné, že sem chodí jáchymovští stejné (odpusťte tu metaforu) krevní skupiny jako má PPPPP. Tím se diversantům otevřela možnost proniknout »ze zdola«.

Po několikahodinové misii boli všeci členové již značně znaveni, a tak se díky majitelce tohoto zařízení (paní Stanislava Bloemfeldová je stíhána na útěku) odešli skryt do nedlakého - zřejmě kozího - chlívků, kde přečkali noc.

Pátek 26. VII. 1996

Pátek byl podle všech indicií posledním dnem působení PPPPP v severočeském regionu. Svědecké výpovědi dokládají, že brzy na úsvitě se skupina nechala převézt autobusem do Karlových Varů a odtud vlakem na Loket, kde rychle prošli hrad a obhlédli terén, ale ten se jim zřejmě nezdál příliš vhodným k rozkladným praktickým, neboť ve zdejší restauraci »Pod Radnicí« poseděli pouze chvilku, a dokonce ani nekontaktovali žádného z místních.

Další sledování pobytu členů skupiny je velmi obtížné. Nejspíš v této době soudili, že mohou být sledováni, a tak zvolili metodu paprskového rozpuštění skupiny, při níž skoro každý člen zamířil jiným směrem. Šiša, Mikeska junior a Náčelník použili autostop, čímž jejich stopy mizí již v Lokti. Šumák se vrátil vlakem do Karlových Varů a mizí. Rovněž tak Galina Blanka, která nejprve stopovala na E 44, ale pak použila též vlak do Karlových Varů.

Místo opetovného sletu skupiny není známo.

Závěr

Jak vyplývá z jednotlivých svědeckých výpovědí, diversní skupiny si vždy volí pro PPTPP neprozkoumaný region, na jehož území se snaží provádět pivní misii. Nejčastěji jim k tomu slouží tyto metody: šíření vlastních tiskových materiálů, vyprávění zkušeností, pivní kázání, pivní evangelium s názornou ukázkou jediné správné cesty do nebe (jde v podstatě o nezřízenou pitku) a dal.

Všechny tyto praktiky se mi jeví jako nelegitimní, nátlakové, neboť poškozují slušné občany naší republiky. Z těchto důvodů doporučuji další tajné sledování organizace (vzhledem k určitým zkušenostem, získaným při současném sledování, bych rád získal vedení této akce) a po nashromáždění dostatečného počtu důkazů organizaci zrušit. Pokud by se někteří členové vzpouzeli, je možná i fyzická likvidace. Tu bude nutné provést též v případě hospodského Cibulky a Romů Romana a Roberta, kteří se prokázali jako příliš naklonění PPTPP.

Jak postupovat při vytipování oblasti příští pivní misie

PPTPP si vybírá region podle určitých kritérií, která nám umožní určit přibližné

místo působení další diversní skupiny a podle jeho rozsáhlosti zvolit odpovídající pátrací a ochranné akce.

1.) Místo musí být pro PPTPP neznámé a neprozkoumané (nevracejí se podruhé na stejné místo).

2.) V regionu bývá velký počet restauračních zařízení a pivovarů.

3.) Misie probíhá v příhraničních pásmech nebo v oblastech s dosažitelným lesním porostem.

4.) Na trase se vyskytují historické (Pernštejn, Locket) nebo jiné (doly v Mědníku) pozoruhodnosti.

5.) Skupina je značně mobilní, je třeba počítat s větším územím.

6.) Pivní misie probíhá v létě za vhodných venkovních podmínek (i když letos byly o něco horší), aby skupina mohla přespávat venku.

Kap. Ján Šumíved

Zpráva J. Š. je pro nás opravdovým zděšením. Z posudkového materiálu tohoto agenta BIS vyplývá, že po rozdělení republiky změnil občanství ze slovenského na české a odešel od slovenské kontrarozvědky. Snad bude chvíli trvat, než si v naší republice zvykne na trochu jiné poměry.

Chrást i tvrz aneb Pan Eisner by určitě jel s námi

Skončily prázdniny, zkouškové období a nadešel čas vyrazit na další z vyhlášených podzimních exkurzí. Cílem tentokrát byly východní Čechy.

Vyrazili jsme ve středu 18. září z Prahy a již cestou do Chlumce nad Cidlinou nám bylo oznámeno, že celá exkurze - co se zaměření týče - bude duelem vášnivých barokářů a pubertáků hrajících si s pistolkami.¹⁾

V Chlumci jsme absolvovali prohlídku Karlovy Koruny, města a pokračovali dále do Ratibořic. Tam se nám na zámku poprvé podařilo zneprátenit si průvodkyni.²⁾ Nejen že jsme věděli, kdo byla Božena Němcová a že ratibořický zámek je místo, kde se coby robě setkala s Kateřinou Zaháňskou, ale dokonce jsme si dovolili tvářit se na podrobnosti z intimního života kněžny s despektem. Na závěr se nás slečna průvodkyně pokusila navnadit k další návštěvě slibem, že v květnu budeme moci vidět na zámku šťastnou to ženu in natura i s potěrem. Poslední snahy působit jako slušná turistická skupina však překazil svou otázkou Pivní skaut³⁾ a tehdy průvodkyně začala doufat, že už naši výpravu nikdy v životě neuvidí.

Den uzavřel téměř noční pochod na Vízmburk, transfer do autokempu na Rozkoši a první, na poměry 5P kultivovaný, večer.

Druhého dne nás čekal náchodský zámeček, prohlídka vojenského hřbitova, expozice strašidel a mohutný nákup v nápojích. Takto předzásobeni jsme provedli přesun k vojenské pevnosti Dobrošov. Tam jsme, znepokojeni samopalem prodávaným v upomínkových předmětech, netrpělivě očekávali začátek prohlídky. Další obavy v nás vyvolal průvodce v uniformě, ale to již nešlo zavelet k ústupu, a tak jsme byli nahnáni do železobeto-

vého podzemí. Prohlídka měla opravdu vojenský charakter a průvodce opravdu zelený mozek. Nakonec jsme plně podlehl jeho charismatu a neodolali příležitosti pořídit společnou fotografii. Večer v restauraci Na bojišti a následně v kempu už byl tradiční exhibicí členů 5P.⁴⁾

Ráno nás přivítalo sluníčko, azurové nebe a šporkovský Kuks. Po prohlídce doplněné perfektním výkladem jsme opustili úchvatný svět baroka a dušičky »pistolkářů« se rozechvěly pomyšlením na nadcházející návštěvu Josefova. S ní byli spokojeni opravdu všichni - citlivé duše uchvátily lápolající svíčky a tajemné prostředí pevnosti, tvrdé chlapy dokonalost kase-mat a všechny náš morbidní průvodce. Následovala zastávka ve městě a po ní jsme zamířili zpět na Rozkoš, kde už nás vyčkávala inspekce čestného prezidenta 5P doc. Čorneje v doprovodu Náčelníka. Večer byl bouřlivý a opět jsme dokázali, že místo v náruči Perutě i všemohoucího Katamahúúú si právem zasloužíme.

Sobotní ráno v Rychnově nad Kněžnou bylo stejně pochmurné a kalné jako pohledy některých z nás, navíc místní restaurace nebyly schopné poskytnout azyl hlado-vým, a tak jsme raději vyrazili na Opočno. Po kratším bloudění jsme je našli, navštívili a opustili. Čekalo nás Nové Město nad Metují, rodiště iniciátorky celé expedice Martiny Rouskové.⁵⁾ Prohlídku následoval pochod Peklem, po němž všichni pekelně unaveni s povděkem padli na sedadla autobusu a zpáteční cestu využili k relaxaci před posledním večerem na Rozkoši.

Když nás znenadání uprostřed večere překvapil svým příjezdem Boban, bylo jasné, že se náš dýchánek určitě vydaří. Díky překážkám způsobeným netolerantními Ukrajinci jsme se málem dostali do Guinnessovy knihy rekordů v kategorii maximální hustota lidí v minimálním prostoru, ale členové 5P opět dokázali, že jsou ochotni vzdát se pro večírek naplněný přá-

telskou atmosférou veškerého komfortu. Boban, navzdory fyzické indispozici, dokonce předvedl jeden ze svých zběsilých výkonů, díky nimž bude získávat prestižní cenu 5P pravděpodobně až do selhání jater.

Ráno nastalo chaotické vyklízení a opouštění chat, které někteří z nás zaregistrovali jen sporadicky. Prvním bodem zastávky byl toho dne Hrádek u Nechanic a tam duchem ještě ne zcela přítomní jedinci podlehl panice, zda už se nedostavilo delirium. Naštěstí se ukázalo, že se pouze nacházíme ve druhé polovině devatenáctého století, a tak jsme si - dle pravidla »Čech se přizpůsobí« - vychutnali tento osvěžující výlet do století páry.

Zbytek dne jsme se potáceli po Svibském lese a jeho okolí, kde jsme - na rozdíl od rakouských a pruských vojáků - nebyli vystaveni zničujícímu horku a nepříteli, nýbrž odpornému bahnu, nesnesi-

tehné zimě a krutému větru. Odměnou za utrpení byla teplá večere a zpáteční cesta, která definitivně uzavřela brány Chrámu i tvrze.

- 1) Tolik alespoň přibližná reprodukce výroku dr. Vlnase. Pokud by program formuloval Mgr. Kalousek, jednalo by se nejspíš o střet milovníků válečnictví a změkčilců.
- 2) Tato směla nás provázela celou exkurzí a nutno ještě podotknouti, že se jedná o souhru náhod.
- 3) Svůj nezájem o moudrou stařenku potvrdil dotazem, který byl vedením klasifikován jako poznámka hodná vojáka základní služby.
- 4) Zlatým slávikem tohoto večera se stal bezkonkurenční dr. Vlnas.
- 5) Tímto ji vyjadřujeme náš dík.

Krůta

(Tento příspěvek se též váže k exkurzi ve východních Čechách. Uvádíme jej jako část kolektivní práce studentů M. F., J. Ch., M. R., kterou jim bez našeho vědomí zadal pilný - vždy o několik kroků v předstihu - Náčelník. S omluvou z ní uveřejňujeme pouze tuto krátkou část.)

Vzpomínka na Opočno

Cestě na zámek předcházela oběd na Rychnově. Měli zde velice nepohotové hostinské, takže se v autobuse sešla pěkná řádka pokut. Řidič konstatoval, že má poruchu. Objednal si tudíž před Opočenský zámek servisní vůz. A jelo se. Když pan Hrabica zastavil v Častolovicích, prohlásil: »*Támhle za parkem je ten zámek.*« Dr. Vlnas se pro jistotu optal, kde že to vlastně jsme. Řidič znejistěl a zamyšleně prohlásil něco v tom smyslu, že jsme chtěli na zámek a že on si sem objednal opravu... Nakonec se vše vysvětlilo, dojeli jsme do Opočna. Servis tam byl a my vystoupili na nádvoří zámku. Alenin výklad byl přerušen průvodcem, že pryč máme jít. Prohlídka zámku, jehož budovy patří státu a sbírky byly restituovány, sama o sobě nebyla špatná. Kde jinde si člověk může osahat zbraně, by vystřelil z pušky? Průvodce byl zcela apatický; kupodivu při výkladu neusnul. Ale vše jsme přežili, včetně informace, že císař uděluje maltézské řády svým oblíbencům, povětšinou za věrné služby. Provádějícího mladíka omlouvá fakt, že je ochoten oblékat středověkou smetanou do pásu cudnosti.

Mirek

NOVÝ PIVNÍ KALENDÁŘ NA ROK 1997

Leden

Středa 1. ledna - **Pivní Nový rok**

Čtvrtek 2. ledna - sv. **Alexandr Pivoústý**

Pivní světec, zvaný též někdy »sanctus bibulus« (4. stol.). Proslul jako vynikající hospodský vypravěč. Známa je jeho disputa-ce se sborem 500 abstinentů, ve které tyto na hlavu porazil.

Atribut: řečnický pult s püllitrem.

Pátek 3. ledna - bl. **Walburga von Bierbach**

Německá šlechtična, velká milov-nice černého piva (1622-1683). Na svém panství založila více než 70 pivovarů.

Atribut: pivovarský valach.

Sobota 4. ledna - sv. **Pantagruel (Všežiznivec)**

Obr a legendární hrdina (1494-1553). V jeho přítomnosti dostá-vali všichni žízeň, takže je dnes uctíván především jako podporo-vatel pivního průmyslu. Vykonal mnoho hrdinských činů a na sklonku života byl za své zá-sluhy zvolen představeným Thelémského opatství, kde se

upil k smrti. Obvykle zobrazován jako mladý muž v brnění, který sype lidem do úst sůl.

Neděle 5. ledna - sv. **Pivomír (Bierfried)**

Pivní apoštol Bavorska (7. stol.). Většinu svého života prožil v krčmě »Teufelsloch« ve vsi Reitenau, kde konal mnohé zá-zraky a kde také zemřel v pokročilém věku 46 let. Obrátil na pivistickou víru ne méně než 6000 lidí.

Atribut: rozlité pivo.

Pondělí 6. ledna - **Tři králové**

Svátek na paměť příchodu tří vý-chodních monarchů do Evropy, kteří obohatili naši civilizaci o nové nápoje; ruský kníže Boris přinesl kvas, bulharský car Simeon rakiji a konečně náš kra-jan Franz Wocasek (pův. z Plzně), takto maharadža z Galadauru, přinesl pivo. První dva krále Češi nakonec zabili, Wocaskovi postavili v Plzni po-mník a udělali sbírku na výstavbu pivovaru, který dodnes prosperu-je.

Úterý 7. ledna - bl. **Rajmund (zv. Regent)**

Účetní třeboňského pivovaru (1596-1632). Zahynul při švéd-ském vpádu blaženou smrtí uto-pením v sudu s pivem.

Atribut: půllitr s husím brkem.

Středa 8. ledna - **Pivní Křest**

Tento den zasvětily kdysi staré pivní společnosti křtům pivních pohanů. Obřady často doprovázely bezuzdné orgie a nezřídka došlo i ke škodám na obecním majetku a na zdraví. Dodnes z těchto dob přetrval svérázný lidový tanec, tzv. půllitrový obkročák.

Čtvrtek 9. ledna - sv. **Julián**

Odpadlík

Panovník anglosaského království Mercie (10. stol.). Ve svých 33 letech náhle začal odmítat jakýkoli alkohol, zvláště piva se velmi štítil. Jeho bojovníci se od něj odvrátili a král padl do dánského zajetí. Tam opět začal pít a jeho mužové ho nakonec osvobodili. Zemřel poté jako kající na cirhózu jater, všemi oslavován.

Atributy: pouta, ohříváček.

Pátek 10. ledna - sv. **Jan**

Babylonský

Pivní patriarcha (3. tis. př. n.l.). První člověk na světě, který vařil pivo. Sepsal pivní desatero a je též autorem několika epištol, ve kterých radí svým souvěrcům, kterak degustovat pivo. Bývá obvykle zobrazován jako stařec s umolousaným vousem, třímající v ruce půllitr.

Sobota 11. ledna - sv. **Roman Ochmelka**

Řecký pivní světec-mučedník (9. stol.). Na dvoře byzantského císaře Michaela III. Opilce patřil mezi přední propagátory pivismu. Zavražděn skupinou dvořanů, příznivců vína. Vyzván proti kocovině.

Atributy: pivní sud, klíče.

Neděle 12. ledna - sv. **Patrik Guinness**

Patron irských pivistů, hostinský v Dublinu (1816-1878). Bylo po něm nazváno známé irské černé pivo. Legenda vypráví, jak jednou zachránil jakémusi muži život, když mu do hrdla vlil pintu černého piva.

Atribut: fez hostinského.

Pondělí 13. ledna - ct. **Hilarius Velkopopovický**

Poustevník (1672-?). Prožil 40 let v poustevně nedaleko velkopopovického pivovaru, jsa živ pouze o Kozlu a pivním sýru. Zanechal po sobě rozsáhlý »Tractatus o sedmero diwech Kozla, to jest Brána do ráje chmelného«.

Atribut: nakousnutý pivní sýr.

Úterý 14. ledna - sv. **František de Platan**

Francouzský pivní mučedník (?-1633). Zemřel po požití piva in-

fikovaného nečistotou ze zanesených trubek. Vyzván obvykle proti nachlazení v hospodě.

Atribut: *ledvinový pás.*

Středa 15. ledna - sv. Pavel

Vyznavač

Pivní světec (1125-1177), zakladatel »Společnosti za pivo chladnější«. V klášteře La Hopla, kde strávil většinu života, byl správcem sklepů.

Atribut: *ledem obložený pivní sklep.*

Čtvrtek 16. ledna - sv. Edward (vévoda of Pipe)

Pivní mučedník (1613-1668). Anglický admirál, který raději zemřel vlastní rukou po prohrané bitvě u Guernsey, než aby ve španělském zajetí musel pít víno nebo dokonce vodu. Zobrazován jako muž v britské uniformě, anťmá v levici püllitr a v pravici pistoli, kterou si míří na spánek.

Pátek 17. ledna - sv. Erik Pivní roh

Vikingský náčelník (cca 910-990). Obávaný nájezdník, jako bard opěvoval především islandské pivo. Zahynul zrádnou ranou svého synovce, právě když předváděl svým družiníkům, jak se správně pije z picího rohu.

Atribut: *germánský picí roh.*

Sobota 18. ledna - sv. Severin

Pivní mučedník (1499-1542). Tiskař z města Norimberka, který zahynul při degustaci jemu zatím neznámého druhu piva, přičemž spadl do lisu. Patron všech tiskařů-pivistů.

Atribut: *rozbitý püllitr.*

Neděle 19. ledna - bl. Márius a Marta Flekovi

Manželé, majitelé pražské hospody a pivovaru U Fleků (19. stol.). Zakladatelé a patroni několika stolních společností. Jejich sousoší, sloužící jako ochranná znamení, zdobí dodnes některé pivovary.

Pondělí 20. ledna - sv. Bierfaß von Schwarze Pumpe

Dolnoluzický pivní světec (1890-1932). V době světové hospodářské krize zachránil krachující pivovar ve Schwarze Pumpe, vypil celou jeho roční produkci.

Atribut: *státní dluhopis.*

Úterý 21. ledna - ct. Wenzel Wotypka, řečený Bonadrinker

Američan českého původu (1841-?). Pravděpodobně poslední voják Jižní armády. V předvečer bitvy u Gettysburgu konvertovala pod vlivem jeho agitace celá jedna konfederační legie od whisky k Budweiseru.

Pozice této legie byly druhý den nepřítelem dobyty jako první. Wotypka je dodnes hledán v 11 státech Unie.

Atribut: *plechovka Budweiseru (někdy mylně zaměňována za Pragokolu) napíchnutá na bodáku pěchotní pušky.*

Středa 22. ledna - sv. Gäufer

Řezenský benediktin (1101?-1187). Nejtragičtější postava německých pivních dějin. Svou unikátní kroniku »Gesta Pivorum« několik kapitol před dokončením omylem polil nekvalitním bavorským pivem, čímž ji zcela zničil. Ze žalu nad promarněnou prací uchlastal se výše zmíněným mokem.

Atribut: *růženec z naklíčeného ječmene.*

Čtvrtek 23. ledna - ct. Miloš

Pivoš

Nejslavnější houmles českých dějin (24. 10. 1900 - ? 1. 1991). Česká pivní obec soustavně jedná ohledně jeho svatořečení. Od 12let mu stačila ku přežití denní dávka jedenácti piv. V dobách nedostatku získával životodárnou tekutinu olizováním pivních tácků a ždímáním potřísněných ubrusů. Zemřel na neznámém místě krátce po cenové liberalizaci v lednu r. 1991 (pravděpodobně žízni). Zatím bez atributu.

Pátek 24. ledna - ct. Gottfried Wilhelm Leibnitz

Významný německý filosof a matematik (1646-1716). Mezi pivními intelektuály je ceněn především pro své dílo »Identitas indiscernibilium« (Totožnost věcí nerozlišitelných), v němž vyslovil domněnku, že všechna piva jsou si rovna.

Atribut: *vrávorající a lehce přopi-lá monáda.*

Sobota 25. ledna - bl. Josef Blumenfeld

Staroměstský rabín (1781-1834). Jako první Čech se pokoušel vyrobit košer pivo, svých pokusů však zanechal poté, co zjistil, že chmelový výhonek nelze obřezat.

Atribut: *Davidova hvězda, pro-rostlá chmelovými lístky.*

Neděle 26. ledna - sv. Odoaker

Významný germánský obchodník s pivem (?-493). R. 475 nechal dovést do Říma první zásilku durynského piva, které se záhy začalo těšit masové oblibě. Císař Romulus Augustulus byl nucen na nátlak odborových svazů římských vinařů vyhlásit na obchod s Germány embargo. To vedlo k všeobecné vzpouře a k prohlášení Odoakera císařem.

Atribut: *chmelová koruna.*

Pondělí 27. ledna - ct. bratr

Tuck

Dominikánský mnich a farář v Sherwoodu (1173-1240). Na protest proti politice biskupa z Herefordu odešel z kláštera a stal se členem ilegální Anglosaské republikánské armády (ARA), vedené radikálem Robinem Hoodem. Ve svých kázáních vyzdvihoval pivo jako nejdokonalejší dílo Páně a vtiskl tím odbojovému hnutí novou ideu. Na konci svého asketického života vážil 250 liber.

Atribut: *samostřil.*

Úterý 28. ledna - sv. **Gregory Lipton**

Anglický pivní misionář (1789-1830). Pokoušel se zavést na Britských ostrovech místo pohan- ských »čajů« tzv. »pivo od páte«. Zcela nepochopen byl svým synem, který se stal jedním z největších dovozců čaje.

Atribut: *střepe z čajových šálků.*

Středa 29. ledna - ct. takřečený **Měchýř**

Anonymní renesanční humanista a filosof, známý pod pseudonymem Měchýř (15??-15??). Svým dílem »Tlakové tělní na měchýřní stěny prešuňk vyvolávající a po

požití dobrého moku od pípy na prevét odhánějící« významně přispěl ke vzniku nové lékařské disciplíny - urologie.

Atributy: *skleněný bažant, ledvinové kameny.*

Čtvrtek 30. ledna - sv. **Styrbjörn z Hjörungavaanu**

Dánský pivní poustevník (1781-1844). V 18letech prožil vnitřní konverzi a odešel do hospody, z které se již nikdy více nevrátil.

Atribut: *mech.*

Pátek 31. ledna - sv. **Milica Držgrešlič**

Slovinská pivní svěťice (1801-1877). Jako výraz pokání za hříchy, spáchané na manželovi, odkázala veškerý svůj majetek a úspory pivovaru v Lešku. Jeho inventář se tak rozrostl o 9 zlatých, 2 deky, plechovku od kaka, plácačku na mouchy a dluhy u řezníka.

Atribut: *žebračká hůl.*

Zpracovali: A. K. K. K. & Majkl

Sovička si přečetla

S vykřičníkem

Archeologové našli v centru města středověkou sladovnu

Při předběžném výzkumu pozemku v centru Nymburka, na němž chce okresní úřad stavět svoji novou kancelářskou budovu, našli archeologové zachovalé přízemí středověké sladovny.

»Stězejní částí nálezu je topeniště, sklepní klenby a kouřovod, zbytek kanalizace a odpadní jímka, v níž jsme našli i dobové keramické nádoby.« uvedla Karla Motyková, pracovnice nymburského muzea. Podle Motykové nechala sladovnu postavit majitelka dnes již neexistující budovy v ulici U staré pošty v roce 1598... Památkáři, archeologové a odborníci v oboru sladovnictví, kteří se u nymburského nálezu sešli... ohodnotili zbytky sladovny jako jedinečný nález, kterých na území republiky existuje jen několik. O jeho osudu má rozhodnout další schůzka odborníků s vedením Okresního úřadu v Nymburce... Podle nymburského přednosty existují tři varianty dalšího postupu. »Buď se okresní úřad vzdá těchto prostor, nebo celou památku přeneseme jinam,« dává však přednost třetí variantě... Sladovnu by mohli lidé vidět přes skleněnou kopuli, která by byla v interiéru nové budovy.

(MF Dnes 7, 1996, č. 239, s. 3, 11. 10., příl. Z Prahy a středních Čech; podepsáno sek)

Stručně

Budvaru znovu hrozí soudní pře s Anheuserem

Budějovickému Budvaru znovu hrozí další soudní spory o používání značky Budweiser. Americký pivovarnický koncern Anheuser-Busch totiž neuspěl ve snaze vstoupit do budějovického pivovaru, o jehož získání již několik let usiluje, a proto ustoupil od dalších jednání o ochranných známkách v Evropě... Známkoprávní třenice o značky Bud a Budweiser se mezi oběma firmami

táhnou již od sedmdesátých let a Američané je chtěli pohlcením Budvaru ukončit. Anheuser v poslední době vyhrál soudní spory například v Norsku, Finsku, Litvě či Lotyšsku a podle listu Financial Times se nyní hodlá soudní cestou prosadit na klíčových trzích Budvaru - v Německu a Rakousku... Podle dohody obou firem z roku 1911 získal Budvar právo prodávat své pivo pod značkou Budweiser v Evropě, Američané pak mohli se stejnou značkou prodávat na jiných kontinentech. Anheuser-Busch poté se svým pivem do Evropy pronikl pod značkou

Bud a na britský trh i se značkou Budweiser... V současnosti prodává Anheuser-Busch pod značkou Budweiser v jedenácti evropských státech.

(MF Dnes 7, 1996, č. 224, s. 15, 24. 9. podepsáno špo)

Společnost Bass zřejmě získá v Pražských pivovarech většinu

Britský koncern Bass pravděpodobně zvýší podle svého ředitele pro Českou republiku Mervyna Childse v nejbližší době svůj podíl v Pražských pivovarech na 51 procent. V současnosti drží 46 procent akcií... Britský koncern vlastní i pivovary Ostravar a Vratislavice... Bass chce rovněž zvýšit svůj podíl v nošovickém Radegastu, kde nyní drží dvacet procent akcií. Podle Childse o tom jedná s dalšími hlavními akcionáři Radegastu - Investiční a Poštovní bankou, která drží 34 procent akcií, a Kapitálovou investiční společností se třiceti procenty.

(MF Dnes 7, 1996, č. 248, s. 15, 22. 10.)

Budweiser - konfliktní značka

Šest milionů korun stály českobudějovický Budvar soudní spory o značku Budweiser s americkým koncernem Anheuser-Busch (AB) jen za první pololetí letošního roku. Přijetí návrhů AB by bylo jednodušší, ale pro pivovar by znamenalo vzdát se prakticky všeho, což by podle ředitele J. Bočka vedlo k jeho likvidaci... britský list Financial Times napsal, že Budějovický Budvar si bude muset po ukončení letitého jednání s americkým koncernem začít budovat novou identitu... Budvar své produkty označuje názvem Budweiser s tím, že jde o zeměpisné označení, které garantuje spotřebitelům původ a kvalitu zboží. AB si dal registrovat značku Budweiser ve druhé polovině minulého století, tedy řadu let před tím, než budějovická firma vznikla.

(LN 9, 1996, č. 265, s. 20, 12. 11.; podepsáno Ondřej Vaněk)

-tp-

Pivo a pivisté v severské mythologii

Pivo provází člověka již od nepaměti. Nelze vyloučit, že snad už prehistorický člověk vyráběl nějaký ten omamný mok, který mu dával zapomenout na útrapy všedního života, byl mu společníkem při posezení u ohně i náhražkou potravy, pokud zrovna nic neuložil. Postupem času dostalo pivo, jehož první výskyt je dolo-

žen u některých předoasijských kultur, dimenzi takřka kultovní a mýtickou. Začalo se objevovat v bájích a pověstech jako nápoj hrdinů a nepohrdli jím ani sami bohové. V následující krátké studii bych chtěl ukázat tento aspekt vztahu člověka k pivu na příkladech ze severské mythologie (kam zařazuji kromě skandinávských mýtů také vyprávění keltských obyvatel Británie), konkrétně na ukázkách z obou verzí islandské Eddy,

z kompendia velšských pověstí, známého pod názvem *Mabinogi*, a konečně z jednotlivých ústně tradovaných příběhů z Irska a Skotska. O některých pasážích z těchto raně středověkých epických děl lze bez nadsázky říci, že jsou doslova nasáklé pivem.

Staří Skandinávci, Normané, nebo, chcete-li, Vikingové, považovali pivo za nápoj nesmírně starobylý, který existuje už od vzniku světa. V tzv. Starší Eddě, sbírce mythologických a hrdinských zpěvů, zapsaných na konci 13. století, ale již stě mnohem starších (uvádí se obvykle 8.-12. stol.), v části, nazvané *Píseň Vysokého*, vypráví sám bůh Ódin, kterak listivě ukradl obru Suttungovi nápoj básnictví, v textu nazývaný »čarovný Ódraedir«, což nebylo nic jiného, než pivo. O tom, jak vysoce si Ásové, severští bohové, piva cenili, svědčí také další eddická *Píseň o Vaftrúdnim*, v níž probíhá souboj mezi Ódinem a obrem Vaftrúdnim ve formě hádanek, z nichž jedna zní: Který nápoj je na světě nejlepší? Správnou odpověď snad čtenář uhodne sám. V *Písni o Hárdbardovi*, kterou tvoří dialog Ódina s Thórem, se vládce hromu Thór vychloubá, kolik piva za život vypil. Bohové nordického panteonu měli ostatně vůbec dosti velkou spotřebu pivního moku, neboli, jak říkají pivisté, »slušnej splávek«; v *Písni o Hymim* se vypráví, jak bůh Thór přivezl od obra Hymiho kotel, »velký jako jícen sopky«, který měl být dostatečnou nádobou na pivo pro všechny bohy. Thór se objevuje v roli žrouta a ochlasty také v *Písni o Trymovi*, když na satební hostině sám spořádá celého býka, osm lososů a vypije tři sudy piva (norský idiom »vypít tři sudy piva« znamená pít příliš). Cenným dokladem o pivní kultuře Seveřanů je *Píseň o Alvisovi*, kde se trpaslík téhož jména (Alvis = Vševěd) v rozhovoru s Thórem zmiňuje mimo jiné

o tom, jak je nazýváno pivo v řeči lidí, bohů, obrů, skřítků a dalších bytostí.

V první polovině 13. století sepsal islandský politik a učenec Snorri Sturluson tzv. *Mladší Eddu*, další soubor mythologických (i jiných) textů, navazujících do značné míry na Eddu Starší. V části, nazvané *Gylfiho oblouzení*, popisuje autor také Valhalu, tento »dům padlých«, kde mrtví válečníci, kromě toho, že laškuji s valkýrami, spolu ustavičně zápasí, aby byli ve formě pro boj proti nepřatelům Ásů, živíce se masem kance Saehrímnio, který je druhý den zase celý, a, což je obzvláště důležité, popíje pivo z picích rohů, které se hned znovu naplní. Mimochodem, nordičtí hrdinové museli být opravdoví bohatíři, protože vypít najednou celý picí roh, vyráběný z rohů pratura, jehož obsah bylo možno počítat na litry, vyžadovalo opravdu celého muže (zde bych rád poděkoval doc. Petru Charvátovi za cennou konzultaci). Pivo jako magický prostředek se objevuje v řadě ság, např. v *Písni o Völundovi* vystupuje valkýra jménem Ölrún, což znamená »ta, jež se vyzná v pivních runách«. Koneckonců o úzkém vztahu piva a runového písma svědčí dodnes v Anglii zachovaný zvyk psát na pivní sudy třikrát runu gebo (podobá se přibližně našemu x) jako ochranné znamení.

Kultura keltská si taktéž velmi cenila piva, i když jej spojovala spíše se smrtelnými hrdiny než s bohy. V souboru velšských pověstí zvaném *Mabinogi* (zachoval se ve dvou rukopisech ze 13. a 14. století) se tento pohled na pivo jako na nápoj statečných bojovníků objevuje na několika místech. V legendě zvané *Sen Rhonabwyův* přísluší Rhuawnu Pebyrovi a jeho druhům pít bragawd (= směs světlého piva a medoviny), neboť »v každém nebezpečí jsou napřed a vzadu«. Pivo, ať už čisté nebo smicha-

né s jinými nápoji, což byl oblíbený keltský zvyk, mohly v některých případech pít i ženy - v pověsti o *Branwen, dceři Llyrově* pije hrdinka pivo u příležitosti své svatby s irským králem Matholwchem. V jiných keltských pověstech, zaznamenaných až v 19. století, pivo už není pouze nápojem vznešeným a určeným jen výjimečným lidem, neslouží jen jako pocita statečným mužům, ale může být také věcí dosti ošidnou. V *MacConglinneyho vidění* se vypráví o Cathalovi, vládcí irského Munsteru, který byl stížen prokletím obžernosti a nucen sníst takové množství jídla a vypít tolik piva, že málem zemřel. Pivo může sloužit i jako past na hrdinu - v příběhu *Pole boliaunů* sedlák

Tom Fitzpatrick málem skočí vychytralému leprachaunovi (=keltský skřítek) na jeho trik s pivem z vřesu, které údajně pídímužík umí vařit.

Dnes, v době, kdy severští bohové i keltští hrdinové už dlí nějakou dobu v důchodu (bohužel), jako by pivo ztratilo svůj transcendentální rozměr a změnilo se v nápoj zbabělců a tlachalů. Doufejme, že renesance takových stolních společností, jako je PPPPP nebo Čornaja Sotňa, vrátí chmelovému moku kouzlo a duchovní náboj, jaký měl v dobách Ódinových.

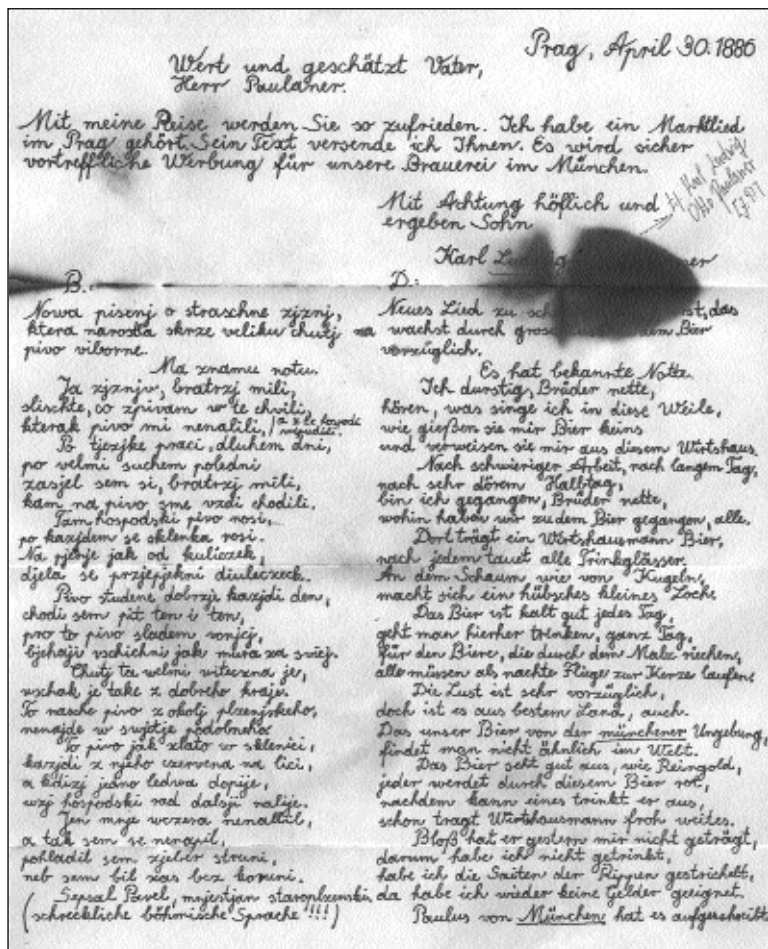
**PiDr. Kryštof Pivomysl
Kudláč-Jirenský**

Ve stínu křídel, nikoliv pivních

Česká historiografie opět oprášila prach z hrobů vídeňské kapucínské krypty, tentokráté zásluhou autorského trojzubce Čornejová-Rak-Vlnas, výsledkem celéhož snažení jest velmi pěkné počtení *Ve stínu tvých křídel...* potažmo *Habsburkové v českých dějinách* se zvoucí. Otovi von Habsburg, ale i nejednomu českému monarchistovi muselo radostí zaplésat srdce a ruměncem zalít líce nad 296 stránkami obsahujícími navíc celou hromadu nezapomenutých i zapomenutých reprodukcí, zapůjčených často ze soukromých sbírek úplně cizích lidí (např. bři Neubrtové z Prahy 4 a 7). Ani po technické stránce nelze publikaci nic zásadního vytknout; možné rozpaky nad rozlehlostí a informační prázdnotou vnitřních okrajů stránek přehlušuje rasantně závěrečný chronologicko-biografický přehled Habsburského plémě, mapu držav samozřejmě nevyjímaje.

Jedinou skutečně oprávněnou vadou na kráse je pochopitelně částka za toto vše zmíněné vysolená, která se pohybuje okolo 360 zlatých, krejcarek knihkupci za zabalení nepočítaje. Utěchou nám však může být radost ze vzorného plnění ideálů Palackého, jakož i morální zadostiučinění, že jste si se starým Procházkou a jeho povedenou famílií kvit.

Čornejová, Ivana-Rak, Jiří-Vlnas, Vít: Ve stínu tvých křídel... Habsburkové v českých dějinách. Grafoprint-Neubert, Praha 1995.

Uvedený dopis Paulanera mladšího svému otci se mi podařilo nalézt ve špalíčku kramářských písní, který se dochoval v Národní knihovně v Praze. Nahlédnout do něho je možné ve studovně rukopisů zmíněné knihovny a lze jej vyhledat pod číslem 54 J 25 24. Kromě tohoto dopisu, který je volně přiložen, obsahuje špalíček kramářské písně pocházející převážně z západních Čech, téměř výlučně z pera plzeňských autorů. Samotný dopis se dochoval jen díky náhlému úmrtí mladého Paulanera a následnému neodeslání dopisu. Karl Ludwig Otto Paulaner dokonal svůj život v noci z 30. dubna na

B. Raník

1. května 1886 před hostincem »U Dvou slunců« na Malé Straně. Lékařská zpráva uvádí za příčinu smrti otravu alkoholem, avšak nelze vyloučit ani konkurenční mstu pražských sládků. Ludwigův otec Franz Otto Paulaner se těžko smířoval se smrtí syna a do Prahy pro tělo zesnulého raději poslal svého švagra Georga Kaisera. Památkou na Paulanerovu smrt v Praze zůstává pamětní deska umístěná v průchodu domu »U Dvou slunců«, kterou zde nechal instalovat Georg Kaiser již 5. května 1886. V dnešních dnech by pamětní deska jistě uvítala pietní restauraci.

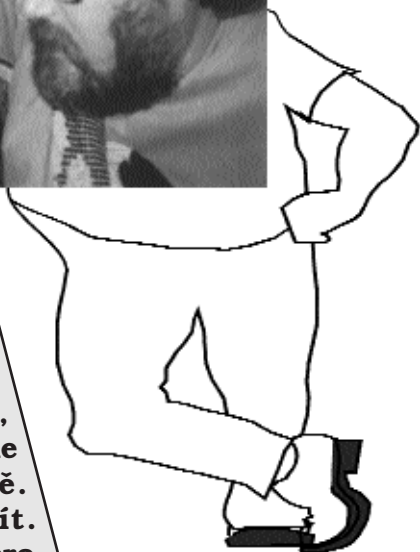
Byltén™ Předsednictva První Pražské Pedagogické Pivní Peruti vydává PPMPP. Redakční rada: Jan Šuma, Jana Kočišová, Michal Řezáč, Tomáš Pavlíček a další členové Předsednictva. Vychází čtvrtletně v nákladu 50 ks. Nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Sídlo: Petřinská 10, Praha 5, Malá Strana, tel.: 53 18 86. Grafická úprava: Jan Šuma. Tisk: Pavel Svoboda. Foto: Tomáš Mikeska, Blanka Pacholíkova.

Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéct před nadcházejícím hněvem? Neste tedy ovoce, které ukazuje, že činíte pokání. Sekera už je na kořeni stromu; a každý strom, který nenese dobré ovoce bude vyřat a hozen do ohně. A ohněm vás budu křtít. Lopata už je v mojí ruce, pročistím svůj mlat, svou pšenici shromáždím do sýpky, ale plevy spálím neuhasitelným ohněm.

Petrovo evangelium: 3, 8-12

Tým Dr. Alberta opět zasahuje

Píši Vám kvůli velmi citlivému problému, který mě trápí již několik let. Mám totiž na přirození dvě odpudivé bradavice, které mi překáží hlavně při onanii, která je mou jedinou útěchou, neboť díky těmto bradavicím jsem neměl žádnou ženu. Jednu bradavici mám zhruba v polovině pyje na spodní části a druhou v části horní přímo na předkožce blízko hlavičky. Prosím Vás, poradte mi, co s nimi mám dělat.

Mirek, 22 let

Milý Mirku,

Tvůj problém je trochu neobvyklý, ale neklesej na mysli, neboť s tímto defektem se na mne obrátilo již mnoho mužů, takže mohu bez větších okolků prohlásit, že v této oblasti určité zkušenosti mám. Nepříjemné bradavice na přirození si můžeš bez obtíží odstranit sám, čili odpadá trapná situace při setkání s praktickým lékařem.

Samotný postup není náročný, ale musíš se jej striktně držet. Podle polohy bradavic, jak si ji udal, je důležité, aby byl pyj v naprostém klidu. Pokud toho dosáhneš, otoč pyj tak, aby se spodní bradavice dostala do svrchní partie penisu. Tím se druhá dostane do spodní, proto přetáhni předkožku, čímž se obě bradavice dostanou těsně k sobě.

Obě bradavice potom protáhni rozžhaveným rybářským háčkem a zalij horkou smolou. Po vystydnutí se přinut' ke ztopoření a bradavice samy odpadnou. Tímto jednoduchým způsobem se zbavíš svého problému. Mnoho úspěchů se ženami.

MuDr. L. Ant

Nezávislá televize Hroba

06.00 Pitva dnešních pořadů
 06.05 Studio Gilotina - bezhlavé příběhy
 06.55 O princezně Mrtvěnce a chčipajícím ševci - pohádka
 08.00 Hroboskop - hřbitovní zajímavosti
 08.30 Hlavní podřezaný - krimi seriál
 09.45 Kdo má bobky z naší hrobky ? - soutěže pro děti
 10.20 Jak správně dýchat pod vodou - zákeřný pořad pro důvěřivé
 11.00 Zdeněk Nejedlý: Jak jsem otrávil kanibala
 12.00 Co dokáže mrchožrout - záběry k dobré chuti
 12.30 Konec básníků v Čechách - A kdo jsou jejich vražedci ??
 13.20 Studio fakan - co dokáže benzín a zápalky
 14.00 Hrobále - magazín
 15.05 Jak jsem skončil na dlažbě - dokument o parašutistovi, kterému se neotevřel padák

15.30 Všude číhá smrt - zeměpis pro školáky
 16.10 Únor bílý - nebožtíci hnjí - půlhodinka s pranostikou
 16.40 Hygienik radí - čistý průstřel
 17.00 Princezna se stělnou ranou na čele - skeptická pohádka
 18.10 Byl Švejk skutečně dobrý voják ? - kanibal vypravuje
 19.00 Host do hrobu - veselá tragédie
 19.15 Večerníček - Císařovi noví kati
 19.30 Tupouni - cyklus přenosů z parlamentu
 20.00 Zpívánky - Ouvej, ouvej, to to bolí
 20.05 Nemocnice na kraji hřbitova - seriál o spolupráci dr. Sovy s fun. Supem
 21.15 Prokdaná nevěsta - opera-ce
 22.40 Chvilka pro mrtvičku
 22.45 Parte - 100 nežijících Čechů včerejška
 23.15 Dobytěk - vyprávění W. Kraváře o své rodině
 23.50 Noc s Mrtwoyem
 00.40 Začátek vysílání pro onen svět

Česká mytologie podruhé

V minulém čísle Bylténu jsme vás seznámili s částí nově objeveného rukopisu Kosmovy Kroniky české a slíbili jsme vám další informace o tomto převratném objevu. Protože komise specialistů PPPPP pilně pracovala na překladu, můžeme nyní splnit svůj slib.

Původní Kosmovu charakteristiku Krokovy dcery Kazi již znáte (pro nezasvěcené viz Byltén, II/2). Nevíte však, jaká byla její skutečná role v českých dějinách, zejména ve srovnání s její dnes slavnější sestrou Libuší (jejíž význam byl ostatně násilně vyzdvížen českými Němci v minulém století).

Ano, Kosmas sice vyličil Kazinu mladší sestru Libuší co *»věkem nejmladší, ale moudrostí nejstarší«*, ano, skutečně prý byla *»přímo jedinečnou ženou, v úvaze prozřetelná, v řeči rázná, tělem cudná, v mravech ušlechtilá...«* Myslíte si však, že toto byly vlastnosti obdivované a uznávané v prostředí nepoznamenaném křesťanstvím, kde *»...i manželství byla obecná. Neboť po způsobu dobytky každou noc vyhledávali nové styky a s východem jitřenky přetrhávali svazek tří Grácií a železná pouta lásky...«* a kde neřesti bujely den ode dne víc a více? Ne, skutečnost byla jiná.

Nebyla to Libuše se všemi svými ctími, koho si kmen Čechů vyvolil za svého vůdce a soudce, nýbrž Kazi ve své rozdavačně nenasyté povaze. Také známý spor dvou mužů kmene Čechů opravdu nepropukl pro mez sousedních polí, ale o přízeň chtivé Kazi. Chtěli ji mít jen pro sebe. Když se však nabídl oběma, tu rozhněvali se velice a nepěkně ji vynadali - teprve v kontextu nově objevené verze je plně srozumitelný jejich vý-

křik, který nacházíme u Gervasia: *»Tot' křívda mužům nesnesitelná! Žena děravá se obírá mužskými soudy (pochopitelně, že zde původně bylo »oudy« - pozn. -pš-).«*

Odmítnutá Kazi, pohanu svou tajíc, slíbila jim tedy knížete, jenž dokázal by naplnit všechny její touhy. Když se pak druhého dne sešel sněm, vyslala nejlepší muže kmene svého do Stadice, kde u ohně velikého naleznouti měli pána svého. A skutečně, u ohně toho proslulého, kde ženy prodejné se scházívaly, vidí teď muže - Šuk bylo jeho jméno - jenž děvkami dvěma chvíle si krátil. Když pak odcházel s nimi Kazi se věnovat, zapomněl na záliby své a s sebou vzal slavné ty kuličky, co Venuši věstonické náležely, a kožené dūtky oblíbené. Ty pak posvátnými předměty knížectví českého se staly.

Zplodil pak kníže Šuk s kněžnou Kazi syna slavného, jenž na paměť rodičů Kazišuk slul.

Toliko stručné převyprávění původního Kosmova líčení nejstarších dějin českých.

Je pochopitelné, že se Vědecká rada PPPPP pokusila kontaktovat přední české historiky. Už proto, abychom mohli čtenáře Bylténu seznámit s jejich stanoviskem. Je politováníhodné, že se na prostá většina z nich nedokázala podívat pravdě do tváře a své stanovisko odmítla sdělit. Někteří se dokonce nechali zapírat. Nejdůkladněji se před námi ukryl notoricky známý popularizátor nejstarších českých dějin, autor Starých pověstí českých, Alois Jirásek. Jediný, kdo tento nálezk s radostí přivítal, byl ilustrátor J. Kalousek, který již připravuje páté, opravené vydání své nejslavnější knihy,

tentokrát však pod názvem *Obrázky z českých dějin a neřestí*.

Nikoho jistě nepřekvapí, že se převratný objev stal námětem celospolečenské diskuse. Neobvykle velký zájem české veřejnosti donutil představitele jednotlivých politických stran, aby se k novým událostem v rámci své předvolební kampaně vyjádřili.

Z jednotlivých komuniké vyjímáme:

- Stanovisko Miloše Zemana přednesl tiskový mluvčí ČSSD pro otázky historické Josef Baxa: *»Podle vedení ČSSD je údajný objev jen dalším pokusem o zmanipulování české veřejnosti. Podle našich informací z nejménovaných zdrojů jsou mezi členy PPPPP agenti BIS, což sociální demokracie pokládá za potvrzení Zemanovy teorie o existenci policejního státu u nás.«*
- J. Lux: *»KDU-ČSL reprezentuje v této společnosti klidnou sílu. Jsme konzervativní stranou, která klade velký důraz na národní tradice, jsme také stranou křesťanskou, což již předem určuje náš postoj k podobným nechutnostem. Ostatně se domnívám, že bude dobré vyčkat výsledků průzkumu veřejného mínění - rozhodně však budeme při tom.«*
- M. Sládek: *»Jménem naší strany jsem rozhodl, že je to všechno komplot současné vládní mafie. Nenecháme si rozvracet zdravého ducha českého národa. Ten Šuk, kdo ví, o jakou rasu se jedná. Až v příštích volbách republikáni vyhra-*

jí, uděláme v této zemi - i v její historii - konečně pořádek !!!«

- M. Grebeníček: *»Právě jsem se vrátil ze zasedání ÚV KSČM. Shodli jsme se na tom, že již od dob profesora Nejedlého všichni vědí, že komunisté jsou dědici těch nejlepších tradic tohoto národa. Skutečně se domníváte, že KSČM stojí o takové pokleslé tradice? Ne, my rozhodně odmítáme tento buržoazně-reakční výklad dějin.«*
 - J. Kalvoda: *»Domnívám se, že historická falicita zmíněné causy je poněkud neevidentní. Není nám také zatím známo, z jaké části politického spektra pocházejí členové Vědecké rady tak neprůhledné organizace, jakou je PPPPP. Ale jako konzervativní strana liberálně-intelektuálního typu vyčkáme další evoluce.«*
 - V. Klaus: *»Já nemám, ale skutečně nemám nic proti bourání zažitých mýtů a stereotypů. Nevidím však žádný reálný prospěch, jenž by mohl tento objev přinést našemu státu. Také jsem byl informován, že jeden z členů PPPPP je příslušníkem ČSSD, takže jsme snad ani nemohli, ale opravdu nemohli čekat nic jiného.«*
- Redakce Bylténu se domnívá, že stanoviska zaujatá předsedy našich parlamentních stran přímo souvisejí s minimální účastí občanů v senátních volbách. Naši politici by si měli uvědomit, že závěry seriózní historické vědy se nevyplácí přehlížet.